

Andrea Ivanović Jakšić | Ne gasi um, volju, čula

Kustoskinja: Slavica Popov

Otvaranje: 16. avgust | 20h

Muzej savremene umetnosti Vojvodine, Dunavska 37

Trajanje: 16. avgust - 14. septembar 2019.

Veći deo svojih radova Andrea Ivanović Jakšić podelila je u šest ciklusa koji su nastajali u proteklih 14 godina, a sami njihovi nazivi navode na večita filozofska razmišljanja ko smo, odakle dolazimo i kuda idemo kao i na životne cikluse sa kojim se svesno ili nesvesno suočavamo. Iako podeljeni, među njima je omogućena fluktacija jer se radovi nadovezuju jedan na drugi i često paralelno nastaju.

Andrea Ivanović Jakšić aktivno je prisutna na umetničkoj sceni proteklih 14 godina i za to vreme formirala je svoj autentičan i prepoznatljiv umetnički rukopis iako se bavila različitim medijima i formama vizuelnog izražavanja. Njenu umetnost su oblikovale i proizvele različite relacije i interakcije, iste one koje oblikuju našu svakodnevicu i svet koji nas okružuje, s tim da se njeni radovi ne bave direktno aktuelnim društvenim pitanjima, već ih sagledavaju kroz prizmu onih nevidljivih teško osvojivih predela čoveka koji se u njemu talože.

Da bi se razumeli Andreini umetnički postupci i način mišljenja iz kojeg su ti postupci proistekli, bitno je imati uvid u društvene promene koje su se dešavale tokom devedesetih godina 20. veka na prostoru bivše Jugoslavije, a koje su uticale na životne okolnosti same umetnice i pratile njeno sazrevanje. Moguće je da je zbog toga uporište svog rada pronašla u Heraklitovoj filozofiji gde je jedina stvarnost promena, a stabilnost iluzija.

Ratom prouzrokovana selidba, izmeštanje porodice sa jednim koferom u nepoznatu sredinu, primoranost na gubitak svih materijalnih uspomena u vezi sa bezbrižnim odrastanjem trajno je odredilo Andrein odnos, ali i potrebu za kreacijom opipljivih stvari kao dokaza o postojanju određenih uspomena, emocija i senzacija, te se zbog toga u svojoj umetnosti često suočava sa pitanjima humanizma. Naglašava vrednost i delatnost ljudskih bića, na prvom mestu kroz individualno, ali odnoseći se na kolektivno, ističući sposobnost čoveka da uz pomoć razuma, volje i svoje kreacije dođe do shvatanja sveta. Umetnička delatnost Andree Ivanović Jakšić predstavlja izraz težnje ka uočavanju često neprimetne stvarnosti, a svi putevi kojima se kreće njena su potraga za samom sobom jer u njene radove utkan je deo njene lične istorije koji često ostaje nerazjašnjen da bi svako mogao da se identifikuje i uživa u određenoj senzaciji.

Svoje radove lišava boje dok naglašava njihovu teksturu čime dočarava svu kompleksnost života gde se u zadatim, nikada savršenim okolnostima jedinka trudi da ostane čovek materijalizujući

posledice strahova, bola, razaranja i patnje. Na ovo ukazuje i odabir materijala, često organskog porekla kao što su drvo, vosak, pepeo, bitumen, parafin koji u sebi uvek nose određenu simboliku i nisu slučajno odabrani.